

Man gewöhnt sich an [illegible]
... das ist das jedoch nur
einem Gefühl Unbehag-
che und auch objektiv
Beeinträchtigende aller
Mystik, dass sie dem
Mystiker eine ... Fern-
Kapsel wird. Seine Seele
öffnet sich Gott, aber
weil sie sich nur so
öffnet so ist sie dem
Welt innerlich ver-
schlossen. [illegible]

da sie sich nicht belügen
lässt, so muss er recht
eigentlich sie belügen
es ist kein Zufall, sondern
ganz wesentlich für ihn
da sie mehr Eigenleben hat,
behandelt als ob sie nicht
wahrhaft existierte
kein Sosein hätte, kein
Schon-da-sein, er muss
sie handeln als ob sie
nicht-geschaffen wär'
(denn das ist ja die Be-
gier), als ob sie nicht
ihr Schöpfung wär'

brauchbrauchbar; er darf nicht
sondern er muss gratis
sie behandeln, als wäre
sie vom Teufel geschaffen.
Oder da der Begriff geschaffen
auf Gott bis auf den Teufel
nicht anwendbar scheint, so
müsste man wohl sagen:
er muss sie behandeln
als wäre sie nicht geschaf-
fen, sondern wie jeder
neue Augenblick so den
Augenblick gerade für die
jeweiligen Kinder Gottes
des Augenblicks neu

hingestellt. Dieses grund-
sätzliche Verhältniss 5
des reinen Mystikers zur
Welt ist ihm also, will
er anders sein reines Mys-
terium lieben, hüten
und bewahren, schlechthin
notwendig. Der
konsequente Verschlossen-
heit der Menschen muss
sich die Welt verschließen.
Und der Mensch, der
mit sich schon offen
bleiben will, muss
die Gefahr übernehmen
[illegible]

יום ג' באפ'. שהיה. יצחק קיבל ממני מכתב.
מיכאל בגרמניה. הוצאתי ספרים מהסדנא
מיכאל וכהנוביץ. שמחתי בשיחתו. ובמיוחד
לי שהוא מתעניין ב[illegible] ובתרגומים. פגשתי
ברחוב את [illegible]. יום חם
ולח. ישבתי לכתוב מכתב. בימים האחרונים
הייתי עסוק בתרגום לשמות בעברית של הילדים.
שמות, שבחלקם באו מ[illegible]. ההתעניינות
של [illegible] "בילדים" בישראל מוצאת. מלבד
שמות שהיו רווחים בעבר. שמות ומשפחות
שלא נשמעו מזמן. שמות מלקיחי [illegible]
שנשכחו. ויש שמות ומשפחות שמקורם
בעברית ושמות ורודים ושמות של אבני חן.
[illegible] שמות תואמים של צבעים וכדומה. — [illegible]
[illegible] מכל תבנית [illegible]. תמיד הייתה לי שאלה
[illegible] ל[illegible]. ה[illegible]

בקשיי ומספקת שיאחזו הגיבורים הנלחמים עמו
תלויי שמות. בינתיים נתגלתה שמו מלחמת יום. ושאר
הכל נמצאים בבורות של אויבי מספקת
כשהם ושתי מלחמה קבוע וסוף. — הנושם
ונכשלים שלו אחזו מעט ושחר. ושחר אורך
ורוח שמח. שניים שלושה ידעו שהחיים
ילכו ויגדלו.

אמש בי יום. הוספה הגבורים לפניהם של
שלג לפתע אחות יפה. הלוך של נדחק לחמה. מעל
מרחוק, מעל הסכר. הדרכתו שחיבה שמה
ומלי, פטורה שיאחזו בה מוסיקה את הנלחמים.
שחלפה מוזה שאחר הוא בשלום. כי סופיה
ויתנים בסדרים. הרחוקים לאחוק בשואל-
הסכרים הנמצאים. הלאחים מעשרים שם הגיבור
ונרגע. מחר נפלה. פרסום שלום מלומנף-
ים מי מיתי ולחות, ואמן שהשחי חאוב.
כי הרבה מחולה הסכרים שלאחה אולי
אחם ויהי הציע על הלחמים הנוספת מפני
ונחים מלוכלכים. — חתן בחוף. אך לחם
שמן ופשם הסכם מחיים. רפלו מכניסה גלחה
ומי אחרים בנשק אל האויב.

מן הסיורים: על גבולות בתי שמעוני. מלסים
את הסטודנטים לתוכנית לימודים זו הם סיורים, שבניגוד
לסיורים פיזיים. הם מתמקדים: שלב ה פחד.

יום ג'. ב' שמע. אורחת לנו עמנית לרשימה.
ותכנתי לעצמי הפתעה, אמנם לחוש הקרבה
ובמידה הישראלית. שלח מיד מלוים מלוני
ג' ונהגים, כיסח ה' ובקבוקים, ולאחר שלושה
חודשי שתיקה אישי שאה, סוף סוף נתן נתאזה
בכלל ד. הלוי לדיבר ו. אמנם למחרת לילה ה.
לפשטה מפיו המילה שהעולם
לפשפה, לאמיתו של דבר הפתעות. עלה שלא
היו מספיק בידם. ~~[illegible]~~ הגליל
וסביבתו שנות ~~[illegible]~~ הספרותי הנשמע
של ש"י ושל ואבלסון. הנקודה.
המשותפת ביניהם שמיוחדת בלהט. הלוי
אמר, המורים בדור, ילדים נולדים לשפוך
דעה ומקור. מי יפקיד מחשבה? למה
שמחבר מקבלה. ואחרי שלושה הלכתי
סופרי כשומרון ה סיפרים הספרים.

ולזה יש ואיזה אלה הלוא סגרו יקרים
מאוד בימים האלה. הלוואי ויהיה
שלום מהרה כדי שיוכלו יהודי
ארצות אחרות בואם. לנו פה אין,
בעזרת ה' הדבר בשלום כרגיל.
הדואר מתעכב ואין מכתבים!—
בעוד שבועיים יגיעו הנערים לכאן
לשנה שניה. לאחותי הגיע מכתב היום,
אשר בעלה נתמנה לרב בעיר [illegible]
ליד ניו יורק. היא מאד שמחה על
זה כמובן. הבטחתי לה שאבוא
לשם לשבת אחת. — שלחתי לו
ולה ברכה שהם יזכו לבנים, סגנונן יקרים
ונעימים: שיהיו לו לשם! בשלום
ובשלוה, שפה נעימה, ונשמה יהודית
טהורה! אך שמא יהיה ועדיין אינם
— [illegible] בעזרת ה' [illegible]. שמעתי
שאחי [illegible] ה. — הכתובת

ZEV STEINHARDT-ARCHIV

יום ד' כ' באייר. התחלנו את הנושא שלנו.
שלמה ומשרתה הגרמנית מספרים ומתארים
סיפורים מילדותם. בימים ו' וביום
ראשון קשרנו זכרונות הדפוס לתולדותיהם.
כשאנו מדברים בשפת האחד והשני
לסירוגין, אנו מרבים בספרי. ואחר כך
לילות קרנשטרן. משרד הפנים ופקידי משרד
שלום הפתולוגי בשביל הסופרים והמשוררים
הגרמנים שלנו. מסרתי לו ספרים והשאלתי
לו ספרי. — ריב בין הדוברים שלנו על
נושא הפילוסופיה של השכלה ומשכילים.
מה פלוני חושב — למה תלמים הם צריכים?
כדאי מדבר לנו שמפסיק, ואם בין משפחה
ומדים משבחים שלנו משכיל. והנה טוען:
שלמה סובייטים שלנו שווים הם. עשאין
חכמים ונצלנים ומלומדים — שקדנים
הם. ומוסיף: כאן שמה מוחה הוא
לנו, כי שמה יהיו גברים הזוהרים בדיו;
ומשיבים לו: הנה, ושם בשפת אין

13

ירושלים. ובעלי - מן "הגרמנים"
וסרים ממש בעזרת ועליה תהיה
שפן ודגים, כלומר מסע טיולים לחם
יד ושפע מעשים, ומין ראה — למה השתנה
ממש מאד שאבינו בן לשנים ועלינו
מה בעוד שם ... ובלשון אחרת
ושבלים מן מין וספרים והעזרת
הנסיעה ושם יד ומוסף —
בנוגע מה שאפשר ועמם,
מלוי מפני שהוא וכל מה
לחסוך כאפשר מזה. יש
מעיפה, וכסף. בורסים, שלגים
מה מי תולה. שיש מעיינים לשתי,
מר. בנוגע לשבים.
מן שאפשר יפה נעדים?

ש' ה' הוא הסיפור שהיה בגן העיר. — הבחנה
בין מה שהיה לבין מה שיהיה. מה הוא?
הוא. הוא הדברים של עכשיו. — ומה הוא
הבדל: הווה הוא "עכשיו" ו"עתיד" הוא "אחר כך"
של הווה הוא "עכשיו"! — ובכך הוא ההבדל
ל"עתיד" ו"אחר כך" שהם שניהם. — הווה הוא
מציאות ועתיד הוא מה שיהיה. ומה הוא
ההבדל? הווה הוא מה שיש עכשיו, ועתיד הוא
מה שיהיה אחר כך. ומה הוא עכשיו? עכשיו
הוא עכשיו. ומה הוא אחר כך? אחר כך הוא
אחר כך. ומה הוא עכשיו? עכשיו הוא עכשיו.
ומה הוא אחר כך? אחר כך הוא אחר כך.
ומה הוא עכשיו? עכשיו הוא עכשיו. ומה הוא
אחר כך? אחר כך הוא אחר כך. ומה הוא
עכשיו? עכשיו הוא עכשיו. ומה הוא אחר כך?
אחר כך הוא אחר כך. ומה הוא עכשיו?
עכשיו הוא עכשיו. ומה הוא אחר כך? אחר
כך הוא

ליום. מה יהיו השלמות? שיעורי
~~בית~~ בית הספר? האספות של ועד הקואופ
~~בית~~ בית הילדים וכו'. הקשר —
אם כולנו נהיה אז שם יהיה הגוש.

ולא יכלו לו. ותהי עיניה מלאה
כעס. פתאום אמר. ומי. נחסכו וחכו
לו מתוק גדולים. הוא הלמן, אדון תי־הסת, בלי
מות. יקראו ואלמי שהן יבוי אלוהים ונשלם:
פרעה נלוחם, סוסים שלוחות ורכי נוסעים לכם
מלינה, ישלחו תאוותיו ויאכלו אבדן. — בהורי
הגיטו תחנות ניתנו שבור על יתיני שיהיה
תשבה לשתרין אבותיו שאבד את שעון והבני
תשתו. — יהי ויהי לילו מיבי הדולח. —
פשוטו של הפסוק, לומר היה הולך.
— אשורעם בפלגים. הנהר ניגון בתוך
פלגות של גלים נפש, תלמוד ונתנים
שם שלוחים ותפילות הם ומצוותיהם
מלשונכם שהם שמה, שתעשה הוא בתיה הנעלם
מחשבה. — שלוש ביבי מצוות מאכילת
בגדים. — שמיטה שנת השובה לה.
מפקד הרים נתלש תאנה, והוא לשון קשה.
— מתוך תוכך של השמיטה, ושתהו שלים.

ב 2500 שנה לערך. — נראית הגלוה
על ידי הרומנים — נשארו בידיה.

ולא רק זה. הגולה הביאה והביאה
על ידי עמים, כאלו שעמים הכובשים
שהיו נשלחים מאידיהם הפלוגים את תל-אביב
תלמי, שהיתה היתה ההיסטוריה לעזרה את
היתה לעמוסה. ובמשך ימי הביניים
ורבה אמונה וספרות אחרות. אחר
ארץ מאוחרת תקופה. ואחר בכלות אחרת להתיישב
מאוחר. כאלו שהיה וכך. והפלה
והיה אחרים שלה לעתה. ובמשך כך,
מלחמה והיה שלה שלה מוות עמים
נעשה בין הגדרים — ואחד השתלטו מעטה
לשלוח שהביאה הגלוה, ועל שאחרי
מלכות. עדות פה ליהודים, ו, ו —
שה בלתי בעלי עדה אפני הדתיה מאד
מלכים. עדות פה ליהודים, ו, ו —

20

נשמעת. — ~~מחלת~~ ר"ת ורבינו הלוז מעיר
כוכבה ותורני נשיאות בעל הדיר מעלין
שמצינו עוד בימיהם — בשעת סכנת
מרובה. כשהיה הנביא עומד ומרבה
בתפלה ש"ץ ד" דברי כשהיה.
משעה שהיה מרבי עמון מתפלל עד הנעילה
אפילו תורה לא היה יכול (כך גרו
מ"מ) ובשעה שהיה עומד — בשמע
מן המיטה — תורה, שהיה
מתפלל בדברי נחומים. וזה שהיה
בראשה, ומודיעים את ישראל בדברי
הפיוט. ועוד אתם עוד מתבוננים את
מי גלוי לפניו שהעולם נברא מאיר
כי אמרו עוד מי שיש אותו ושלטנו
כי אין מחשבה ולשמה ובאמירת ובמעשי
כי... והאיש מלבים בשעת בניה ותפלה
לפני הש"ב; הלוז מביא גלוי עיון: אלו
מתעניים בפת הבישול ונכנסים לשני
בתי סוהרים, שם בכי — נכנסה עון את
כי מאחיה. ועדיין לא הפרש

ובני עמים הם לפלוני ... ויעקב
במדבר כ"ג ... ועכשיו, ס/: ובלעם
שמתרשם - ותלך לשלם. הפיגור
הוא בשמחה: שלבה שמחת תל ושבועי-
~~בשבועות~~ הוא סובייטים שקוראה בשבת תורה
הם, בפיק לבוגרים שמחה בשל תורה
שלם, שמחת בתורה שיחתיו למעוטה
הוא ובניו ... ויגיעת בביטול
כלה ובתולה, בנים ופנינו מאחרון של
תלמיד - ובני, מחמה מאלהים ואנוש תן
בשבועות: תנה לי, ואת שאר הנפש תן
מקנה שמתן לנו תורה להשם ואהבה.
מאחרון הוא שבי העולם. ~~הוא הלשון~~
ושמחת בבית בלעם תיכן הוא. אות בנה
ל' ימים - ומתנה ושמח. בזכר העולם שלו
סגי. שלח לבטיחן מוסר לעולם ובניהם
בבשלח ובשלחם, ובכל אחד לי הוא שם
אלהים ואלי ואלהי לי הוא שם
ת'ש לבוגרים (בבתולה). ובו

ליפשיץ ז"ל מתלמידי הישיבה. בפרוץ
המלחמה התנדב לחיל הצבא ונפל בפרוץ
ימיה הראשונים. ויהי בין הנופלים
הראשונים: בהיותו תלמיד חכם מופלג
ומלומד גדול בתורה. בקיא בש"ס
ופוסקים בעל חריפות ושכל מצוין.
— מלבד שקידתו הרבה בלימוד נפשו
בפרטיות. — בשמחתו בהיותו עם
חבריו עדין ומשתתף בהתעניינותם.
שמלבד על שתורתו הקדושה מהווה
הספר הראשון. — בפרט התמדתו
היוצא מן הכלל בלימודו. בעל
ומשפיע בישיבה. — מדברים עליו בכל
ומשבחים אותו. —

יום ג' מיום. ובשעה זו נשלחו
בשמחה ובהתלהבות רבה
הבחורים לשדה הקרב לעמוד
על נפשם ועל נפש אחיהם
בכל הדרך לעמוד

[illegible] ... [illegible] ...

[illegible] ... [illegible] ...

[illegible] ... [illegible] ...

עיר ואם בישראל. אשתו ובניה
מתגוררים אתו בבית. — בתו אסתר
נשואה ואם לשלושה. — בן יחידה שמעון
נשוי ואב לשלושה. שמות נכדיו
בסדר יורדי: אלישע, שרה, יואב.
כל נכדיו ונכדותיו נולדו בישראל.
שרה ויואב נולדו בקיבוץ אחד
בגליל. אלישע נולד בקיבוץ אחר
בגליל. כל נכדיו מדברים ומבינים
היטב עברית. רוב נכדיו ונכדותיו
שרתו בצבא ישראל, חלקם
בתפקידים בכירים. שלושה מהם
השלימו תואר ראשון באוניברסיטה
בישראל. שניים מהם נמצאים
כעת בשלבים שונים של לימודי
תואר שני באוניברסיטה בישראל.
אחד מהם נמצא בשנה האחרונה
ללימודי תואר שלישי בפיזיקה
באוניברסיטת תל אביב. שלושה
מנכדיו ונכדותיו נשואים
ואבות ואמהות לילדים. שניים
מהם נשואים לבני זוג שאינם
יהודים. שלושה מנכדיו ונכדותיו
חיים בחו"ל. שניים מהם חיים
בארצות הברית, אחד בקנדה.

מסכת ביצה לאחר שלמדה מסכת
ביצה בכפר וכאן היה סיום:
לפי שהיה סיום, שם ואחרי-כן
למדנו מסכת ביצה בסיום בלי
סדר ורוב למדנו מזל לאחרונה.
ובדרך כלל אין הלמדנים — רוב
מהשנה שם היקל, רוב שעות מן
היום ולילה למדנו ואחרי-כן
בשעות — ואחרי-כן בשעות
בבתי-מדרש בעיקר. הדפוסים ~~שלמדנו~~
למדנו בהם שלמדנו מהם
הרבה שלא נלמדו בהם מהמסכת
שהדפוסים מלאים בהם. ועיקר
בתי-הדפוסים בין בתורה — כל שם
בשעת הדפוס בו. בשלמדנו בבתי
הספרים בשעת הדפוס. למשל בבתי-הדפוס
לפעמים נעדר המשכך למשל: שלמדנו

מה אתה יכול לעשות בשבילנו?

ולמי — תלמידים טובים ולבבות —
הם יקחו ממנו, ולמחרת יהיו
מוכנים יותר. הוא מסוגל להבחין
בקלות — ומעל לכל יקחם לבבות
לשלוח ידו בלימוד ובחקר עניניהם?
מי יודע? הוא ודאי לומד את נפש
בני? [illegible] מלאות מתוכן לפני
עיניו. — הנה שוב הוא [illegible]
בני בקצה השולחן. לפני
שיבוא מחר הוא יתבונן היטב
אל בני, יחקור אותו בעניני בית
הספר ואחרים. ואולי יהיו
שהוא יבחר בזה מהם ממשיך עליים
[illegible]

שיהיה נבנה מכאן. עד מקום
שיהיה עתיד ~~אחד~~ אחד אחרי
שבעל אשתו רוצה. ובדרכנו
בלילו נדמה לנו שראינו אורות
של נורות בבתים אחד נסמה.
אחרי זה ירדנו לפני
אשפה הראשון ולאחר בדיקה
ומציאת שלום שבו ישנה
לילה בכל הבית שהיה עדיין
~~בנוי~~ בנוי ירדנו לשדה, ושם
ראינו שלג ובקר שם
היו שתי אחים ושלום.
ולשמחה היתה גדולה מאחר
ולפנינו היתה עוד דרך
כבדה ומעייפת. אשתו נשארה
בבית ואחותו עם הבעל
כדי שתהיה מוכנה. ואני ובעלי
הלכנו אל הבית שהיה
בנוי ~~בנוי~~ ~~בנוי~~ ~~בנוי~~

מלכה מוד הלו מחלכי נפתי
ב ג'ן. מלכים לחברות הרו ולו
כי ל מתרים לנתנים מחכה לה.
למכרי נכר בנים ומלכם כם.
ולה ו מ מ מ של מלה
נשבו ים. ומלה שלי כם נתנה
מלכם מולכה כי מלה לנתנו של
כלים מי כו ולו למחות מנתנ:
ת נשמרים ול מלה מנתמלה
כלכות ולו ול ו שלי כו לנתנו
שומרי נתמחות ← מחשלות
ובכן. —
ומלכים ים טלים. הרו ה נתנם
של ה ולנים, נפש לו מסלים. —
כמוך מתן מפלה. כולם יפו ומנשה.
מוכ כמוך כי שמ ה ולנים ומכר
מפלן ול ה ומלכה. ומוסף
ל הו מלים, שמ ולה שלמים

[illegible] במלכי שלום. נהנו
כולם מאוד מזה. מעולם שמעו קורין
שמע כמו כאן. [illegible]

שרים את ההתחלה. [illegible]
[illegible]: [illegible] שלפני, [illegible]
[illegible]; [illegible] ואחרים מכולם.
[illegible] ואחר לפני [illegible]
[illegible] את אלו הרגו. [illegible]
[illegible] ההובלה [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] בכל המלכה
[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] — [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

ו"ם ו' ה' תרנ"ו. בוקר מאוד קר ורוח
בין שעות עם מעשים. — תאב
וספרתי מעט מאוד. ועדיין פרעוש
על ומשוכב ~~אל~~ לבדי. היתה
~~אל~~ מסיבת ורוקד. מאוחרים
בין כך פרעושים. אחרת מרוח
פרעוש. — מחשבות אחרות רוחו של
המשקף ואמת ושולח ואיש את פרעוש
שלו בדרך בדר. —
ויום שלישי תכף עד מעשים מאוחר
הסבב הראשון. — ועדיין אחרים הם טוב.
ולא ורוסלות ועדכנות שהיו ביניהם שבע ואחרי
כן. ומחשבות היו עשרים, שלש בן כאחד.
שוב יכול אחד שלישי אחרון מכסה
בין הראשון ל ורוחים בהיות
שעות ויום. שבעה אחרונים שלי הולך
ואחרונה ומשבחים אחרונים שלישי ם.
שלש ורוסלות שני ויום לסוף ומשוב
ל אשה ורוחים הראשה. היו אחרים

חמולות ורבדות שונות בכפרים.
ובמיוחד בעלי אדמות.
ויש מהן בפרוטקציה מיוחסת.

ולכן אין כל ביטחון. ואמנם ברוב הימים
שבהם נתקיים הפשוט. כלומר אין שלטון
כזה או אחר. אלא שלטון נפוץ
אפשרויות ושאיפות.
ואלה הם המקורות שמהם מתפרנסים והולכים.
בתוארה הכללי, ומלבד שלטון מרוח ונעימות
של שלטון – מדינה שלנו. מהבה מאוכלוסים
את כל המקומות את כל השלטון – בשעת מן הפשוט
ביותר בעולם. ואפשר יותר לא – מה
שקשה הבירוקרטיה יותר לפעמים הרבה יותר
יפה, פשוטה ויש שהם בה בכוונה מאוחרת
ומסוימת. ועוד בזכר ~~שהם~~ שהם שהבדיל,
מהנהלים ~~ש~~ ושלא כשאלות ושלטון
שהיה נבדל מה שפרנסים

ליום ו' בשעה 9 בבוקר
מסיבת פרידה מהחברים
שעולים לארץ.
בבקשה לא לאחר!
הועד

— הטמונה שיבחי: בין
בשמי תשפיל עם הוי
כבוד וה שלוח ואהו
שלח שם קדוש, ומים ותפיסה.
ותכי שלמו הנ תמוכו עד
שלכי ה כי ופיסת בוד שמו.
ותכי כ ונשלוח הטמונה.
מוכן צה לה
מקבלת. — ה דמה ומהר.
משנו עד שתו קמוך מאוד הסיבה
וסיל משניה. כמה וכי שמוכו, וזוכה
ש משנו גשפוך. מאוד שמשה נגב
מ ומשפה טוב, פניה עד מאוכו של
שמשם ומשכר. כי נגלגלו שם מאוכן
נשמה — עם וכי. ומאוחרים שלכון
הפסד. אמן על הבו שלפכו!
ומלמה כוו שמד ומשלח הלשכו
על ומשלח. משה שלוכו. ה מוכה
ה משנו גלה מד סיפוכים עד מוכו

זאת כי עם הפרעות בקהילות
הפרטיות שונות, אך היה ועדה
הנוגע עם ועדה מאוחדת של
ועדות כלל מאסה
כלי מרכזי וכפי. ועדה
מוסלמית יהודי, ועדה
מאוחדת. ועדות נפרדות
שהוקמו / מסחר. ועדות
שהוקמו כלל ע"י. ועדה
הכוללת את מנהיגי הפרטי
ועדה מה: מנהיגי
שהוא, ע"י של הפרטי.
הפרטי, מבחינה ושהוקמו
הכל ה. ועדות ושהוקמו

[illegible]

יום ה' ג' תמוז. בוקר נעים
כשעבר שוב את שלבי מחלה
על בחינה ועולים מהבתים
בית־כל נפסדים, מעורב שפע,
כשאלך, נפשי. הלוא שלוה
מיד הם, שלה. ישלו ה"ב
בידם לשקר בית ובאמונים
על בתי־כל שלוה ובשרים
טפשים כשלים, וב־שלו
בלב, יבוא שלוה לראה. ישלו
לו טפשים מהטפשים.
מלחמת בשעלן. בשל
מהבית שלבו בלום שלשם
בשלשם. מלכים שם כמה
שלטפשים.

כי יש אשה שהיא בעת ובעונה אחת
כשהיא יושבת ומשגת ביניהם ומוציאה
את נשיקתו ואת שפתיו מתוך פיה
ומניחה שפתיה על שפתיו. אבל אינו
יודע אם כשהיא נותנת לו נשיקה
הוא נותן לה נשיקה / ובגמרא לימד
על עצמו — אבל הוא יודע שהיא
נותנת לו נשיקה מתוך שהוא
מרגיש בריחה טובה שעולה
מתוך פיה. ואינו יודע אם הוא
נותן לה נשיקה. ואמרו: אשה
כשהיא מקשטת את עצמה
מקשטת בשביל בעלה, ומשגלת
עמו בשביל בניו. אבל אינה
יודעת אם בניו שהיא מגדלת
הם בניו או לא. לפי שאינה
יודעת אם בעלה שהיא נשואה
לו הוא בעלה או לא. לפי שאינה
יודעת אם בעלה שהיא נשואה
לו הוא בעלה או לא. לפי שאינה
יודעת אם בעלה שהיא נשואה

48

ולשלוח הכל. וכשנגיע לשם נראה מה
אפשר יהיה לעשות בשביל הצרכים.
מה יעשו שם בינתיים?!
שמה תשואה גדולה בהכנת הדיר,
כל שאפשר בעזרת המשפחות,
לשכור, מאחרים. אבל כאשר
נגמרה העבודה. תכונה על שכרה.
לוקחי הבתים היה לנו רק, מה שלקח
ומשפחתי לי. אולם שמו יעשו להעשיר.
מוכר מצא הזדמנות להתעשר
שמים ותלוה. יש לרצות שפי.
כל מי שיכול היה לעזוב, עזב
שכבר היו לו אמתלא סדר בספרים.
הרבה מהם אחזון תמיד לגרשם
את הנשארים, וכמה הצטערו
על שלקחו אתם מעט מזון
ונתפשטו ל- [illegible]

יום ה' י"ח בן. אין בישולי פיאות
אם נראה אחרי, ולמחרת
אחר יהודה ולמחרת. אחר אחר
בשבת יפיה ואחר ונעלמה בחפץ
לפי שלה. בהיות אחר אין מחוץ של
משכיח נושא מן הנשמה. בפלי, אוסיף
ופשעים ספסים מה בחפצה. בין לאחר
ל בשבת? — בשאת סיום הים אוסיף
שמעתי מה שרצוני שיהיה לומדים של
של אחר שאפשר שאפשר ואחר אחר. —
בין יהודים בחיר, יש בין אחרים
באשכנז, בגיטו גבוה בישראל, ובחיים
ולבו ואחר בחיר. — הוא אדם בהיות
ואחרי יד ספל הולכי מקל. — אחר
בלחם ואפלו אחרי ידי אחר יד
אי"ה רוצה ואשלם אב ז"ל. —

ZEEV STEINBARG-ARCHIV

ולא רק ישראל. בלידת הספרים
עוד היה! אצל מי בחצון מצבנו
הספרי, שהגדיר לו ה. ן. על נדשון
[illegible] תרכים הרבה הספרים. אם זה כך
שאדם לוקח ספרים, ולזה שהספרים
מעניינים אותו שהוא קונה ובוזבן הספר
הרבה ספרים! — אז נמצאים עכשיו
הרבה מהם. — מצב נהדר שורר. הנה
משקיעים ספרים למשפחה. הסת הלום
בתורת שאתה ולוקח מספר
ספרים. — אפילו עכ
מי הישראל. הזכות עצמו בקנה
שהרבה ולוקח! — אלה הישראל
בלתי. — [illegible]

ת"ו בתוספת [illegible] המצב הוא

כיתה ו'. אילה שאר יסמין יגאל
שם הוראה את שלושתם ועוד
שלוש מן הוראה שמות אחר. —
[ניסוי: שבירת כוח לשאת
שמעבר שאינו נסמכה האמת
זמן מלאת. מבחינת גיאוס הוא לגלות
שהוא כולו מיים שמה אחד. —
ה בשלוה הילדים לתת ניתוח אחר.
מתחילים מהי הפעולה — נסיעה לחנות,
למשל. שאר הפעולות ועלות אחרת.
יש שאלה לגבי מהי הספרים. האזן
לו דבר אלוה. אח הוא מעבדה
שם הוראה שהיא אבקן, מהם
גיבור. שנוכל שאלה ועלות, במאזן
ובשאר אותו יחסי עלות. — בעל הוא
מתחשבים בעבודה בעלות. — במאזן
הוא (שם שבי יחסי) שנוכל אובדים
משקעים שאלה מחסים מתחילה הוראה

בין ראבי' המורג היה הרבה מן שיטתו.
— ס' הרוקח יצחק אחרי הספרים
לפתח, ראה, סודני. הגיהם הי"ר.
ומרנבי. — שזה שניתי טעם
תכונת הירוש". — בנבואת יוסף
לפי תפרקין. — פט הבינו
מרגל, יהיה בעתך. הוא שתה מדין
ורות בימאי ומכו אותו נושאי ומתנות.
מאבד מיתי הילדה של המשכירה
ירד שלוה. בשנים מירה ושאלה —
בלבולה של ה"אורחת הקטנה". —
ומוסף להם.

יום ג' ט"ו בן. ** הוא מהומה ואימה.
בישי קיבל מרפי, בריונים יסגרו שוב את
שמי הגיטו הסגורים. כשהלך מחדר ואת
בדשתיים. לפני שעת הוסיפו לעשרים יום
ראשים, אורגני המחתרת הגיעו לחדרה. — אחרי
מסיבה משכורת ושלח מיכלוב הנקיה **

ולהי ו"ח ורשמתי וזכרתה על-ידי חתימה כי
ושמעון, גם יקלו ויקלשתם טריים,
גם מלעולת מכשפים, הבתכוונו ומסכו
סוגי הדברים לשלטונות. ביום מתן הנאצים
ובדקו לעיני סמלי ותארי הכלים של
הקשטנים אלו שמקומות ומשפחות שונים
לדעתם. — בעלי מלונות ביחסון לשבין
סוגי תאגי הדתון. הסכינים הגלגלים
של יהודי בתוכם הם ולכן שמו/ לפי תיאור. —
בלבדים ביניהם: פלונטר בשאל חרדה, ונוחה
שנוכה יש בו פרנסים. מיוחד על שפני הלוטרים.
ושמעון — עבד ביום עבור שעשועים הנשנה.
הישנאן לזה שם הגיטרן שמלו בזעק ובדוך
שמשחיטים מיובב עקן שלו. — בזעק כוונות
ביו הנשמעו לעזם. כי ועלך יפתח. אף הנים
לשמעו שום ה"עזלים ומסמטים? צוהו מהיה
מתנוה בעל שלום ובמעמדים. — ועולן הכנסיות
לך שלכבים מאפיה הוותנה — השעם שם
בי. בי ביו לעלך ולו שי ולשלו הגיטרן — עם לזה

[illegible] יוסף

שאחדי כשיבה ויולים מחלה לו היו
לו בנים. בימיה אמי ויורק הנשמים
ובני כבד ושמח הפנים - ועשק הנפקדה: כי קם
[illegible] מרי בית עולם ומיטל מעל
כשלמה הנכבדים? עלה שם עשן מחתה
שלמדה כי ימים ורבים עתיד משיח
לבוא. הטמיר שמן פדה לבית לחם לבן
משלה ולעולם עמדנו [illegible] שלום. —
מחשבה מתקדמת של סבני הנאולה —
כי ראינו. בשלני שלמות כמותנו ולנו
כי עוד בטל תוכחתם ורבותם. [illegible] עשרים
ויש בעם בעלוני [illegible] הגלוי עומדים
עדותם שלמות שלמות סבני ואבה
עם ישראל, בגלותו וקץ ימים, מתגבים
לישראל — ופני כל הנמצאים. מה
סנהדרי [illegible] יוסף? — ובמלוכה שלמה
ביהושפט הספרים שמתכוננים
[illegible]

בשביל הרעיון. הם מעלים באשליה,
ובלי ספק הם משתלטים עליהם. אנשים
משלמים הרבה כסף ובזבוז זמן
ואפילו על הנסיעה ובלבול העסקים
כדי לחלום ולאפשר. ואני לא מבינה
שמה מעניין הוא? הרי אין מתכון
לשלום? הרי אנחנו יודעים מה? מה
עלינו לעשות? —
הדיבור שלנו מתמקד בעיקר.
מלחמה זה גם בהתמודדות ואת לא יודעת,
אם צלחתי. — היא חלמה שהיא
מדברת עם סבתה, רותק הלבנות. שניהם
שתקו! ישבו ואכלו שקדים, וכך
הייתה כל — עד שהיא נרדמה עמם.
ואז הבינה שהיא לא יודעת כלום
על סבתה שהיא נמצאת איתה כבר
שלושה ימים ולא יודעת כלום.
על ביתה ומה עשתה ומספרו

יום כ' ג"ח בן. ערב שמיני מאוכל בין
הבכורה, שמיני קלט מחיי התעשיה
הסוחרים יהודי, לעשות על ימין
כל לסוגיה, שתפקידיהם על שפתי נשמה.
יהי אפשר לבחינת יחס הדיעות.
כמה מאות מים מן הנהר - תמה מדוע של
שמנה. הכל הומה בסנינים - איני יודע
לשער - ולאחרי כמה מחסלים ונכנסים סלון!
ישמע אלוה אל דבר. - ערבון הייתי יודע ונהנה
ובכורות ניגש בידי לכתוב בעל יום
טוב מחדות, כמו מלאות אין, הכל מאוכלות
מחשבות ומחשבות. מה שוגים הדעות
שלנו בכל לחיות דת ניתי הנוצרי על ונעשה
ונשתדלו שקספר ניתם, ולה לנוח. סבל
ישראל ויגל ורעשם. גם אנחנו אחרון
הפסח-סה מודים. על שדה ושפת סוני
מלה תדמות ונלמוד, ואני מבטיח לעזון
סלון ושתקן בכורות ניתם ישראל במקום

סמוך. לכיוון ירושלים ורחוק מהישובים
כמו שהרן, וולי, ושוב אחרי מלחמת בצבון
ויתכן שמלכתחילה לא אפשר היה למצוא
מקום הרחוק ממקומות מושבים.

ו. ומתוך נסיעה ומבוכה ושתיקה
נולד הרעיון לעמק. המפתח היה טעם
נחבוי מתחת לשפתי והיה מתוק.
כדורים, מפרץ מלח. הסתובבה פ'
מלכה, וגבעת הכוננות המנהלים בדרום לשם
ניכנסתי והיה אחר כך רושם הסתירה. —

ב. מחשבים שפרידלנד ← מסתכלים
מתן/מאחורים. מדי פעם קמים מוקדמים
כדורים. —

ג. כדורים במרכז ומשתרר תוך.
בסמוך מחלקים ספרים ועל הגבעות.
שקע עוד מדבר.

ד. מפרקים את ~~מחנים~~ מחנים על הגבעה
ומחסנים לי בחוץ הקבוצה, בית שלחו לדיונים
ביחד עמהם לעמוס, ובעיקר שהוא

הנלוים, ואשתו על התקלים וגבו
ממנו. היום כבר בטלו ומכו ועזבו
ועמדו הרוב הספרים ליכולת. בעת
שלקח לעסק אחד ספרי תורה. —
ל: מקרי תומך אחד לתלמודות ובתי
ספרים שלהן בן ג' על הנהגת הבעל
שפט לומדים.

כ. הגיד בעל-השבלה קרוב היום שיתן
לו + ספרים לרעם. התאונה שלו
עליה לעשות מאמרים מקובצים הארוך
לאורות ובספרים.

ע. ורמזו עלק מלעם הקריות
בעם שפרו, ולדוגמא לבריות שמה תלוינים
לך. ונספרים מתנבאים לשעות במאסר
בזול. שמפרו תשרד מתאימים במאה
ענינים ומשתלשלים מה הנעלמים
ובשעת הכישרים. ומסר לשטוק מתאימים.
ומאמרי פשטק רעם הנאמנים שלה
שלום שרמזו על המסלה והבה

ומשם נסענו לאסח ומשם נסענו
לטרנופול בתוך ... יושבי שתי הערים
עבודה של שמונה עשרה שעות ביום ומעט.
ובתוך הסביבה נמצאו שדות פרי.
כלכלתם מצויינת. שתי הערים
עם מחוז הגליל.

ישראלים רבים מתגוררים בסביבה.
בשנים אלו גרמניה הנאצית הוסיפה.
לרדוף את היהודים בכל מקום.
וגם בגליציה התעוררו יחסי האיבה.
כלפי היהודים בכלל. ובמיוחד
הם נרדפים בתוקפנות. בכל יום לשלוח
את יהודים רבים, גברים, נשים וילדים
לעבודות קשות. —

מחזיקים את ה~~~~ המצויינים
שנשארו בחיים בסביבה, בתור
עבדים. ומכל הסביבה את שלושת הגלילים

ו"ש עם הפסיקו ב"י ולקיים מהיות.

*

אומר למכיניס, והתעשת ה"שיים
כ"ף עם בניגוד סכיזה. מצד שמאל
ו"ת כי עשם ו"ת.

כמשפט הסכימ לעיל ועד הסוף
שהיה א' של ו"ת עשם שלמד הקיים
מוסכמות. יחד והמתכות הבטוח
לכישלון ע"ב ס"ס — יצוה בקצר. והשני
לפירוש ה"ן.

לפי שהיה שתי מלכויות יחסית עד
עצרת הספרים. ועתה ורוח הטמאה
מכניסם אותם — עד שספרם הפלישתים
פלקו-ו"ו מהספרים. עם מלוכה ונקשרה
קרבים להיותם. —

כשהיה שניהם עם אחד והתחילו
שהיכו אותו הנוסף ורוחה נגבר פרעה
שהיכו אותו פלקו ורוחה נגבר פרעה
ונתכו עשם ו"ת ועשה.

כמשפט הסכימ לעיל ועד הסוף
שהיה א' של ו"ת עשם שלמד הקיים
מוסכמות. יחד והמתכות הבטוח
לכישלון ע"ב ס"ס — יצוה בקצר. והשני
לפירוש ה"ן.

לפי שהיה שתי מלכויות יחסית עד
עצרת הספרים. ועתה ורוח הטמאה
מכניסם אותם — עד שספרם הפלישתים
פלקו-ו"ו מהספרים. עם מלוכה ונקשרה
קרבים להיותם. —

בשביל הילדים שהיו אז בגיל הרך
הגדילים, להסביר את הכתוב. —
בין אלה, אם ואני, ילדים מרבים
בשאלות לאבא: מדוע הגדילה הזאת:
כמו שפתי ופיה! מדוע הגדילה
מספרים שהמלכה בשעת אוכלים
בקיסרות — יפקד עלה לצדדים.
ושמעתי בסוד . . . —

יום אחד בבוקר. מרדכי בשעת
טיפול מאשרי שמע בפתח
מאחורי. הוא הסתובב מיד. בין
מאזנה. אביגדור עמד שם. הוא
מיהר. בפניו מבטא "אמא יסורים".
"הלא שמעתי" — סוערת ונשברת הוא.
מצמידים הן ידיהם: "חופש ושוב".
"הן הגיעו ויקחוהו". מחלית
הוא מתחיל אחרי, ואחרי רגע
במשך מיד.

הוא לוחש בצחה. ופניו שחשפו

Franz Rosenzweig, Der Stern der Erlösung. III, 162

Die Wahrheit ist nicht Gott. Gott ist die Wahrheit. .. Nicht die Wahrheit selber spricht über der Wirklichkeit, sondern Gott, indem er die Wahrheit ist.

Weil Wahrheit hier Dinglichkeit, Komm ist über Sein über dem All und Sein der Wirklichkeit. Die Wahrheit ist der Ausgang seiner Geschichte. Im All und Einen vollendet sich das Leben, es ist ewig lebendig. Insofern ist Gott

Wahrheit mit der ganz
ganz Lebendigen Wirklich-
keit eins ist, ist die der
Wahrheit, insofern sie sich
sachlich mit der Gegenstände
Form — ohne die Wirklich-
keit (eines wie immer
Gegenstandes) — ist die
der Wahrheit Gottes.

... Haben wir doch
„Gott ist die Wahrheit"
stets gleichbedeutend
der anderen: „die Wirk-
lichkeit ist die Wahrheit."
... Wir kommen nicht sagen,
daß die Wahrheit Gott sei,
obwohl sie absolut dem
Sein die Wirklichkeit sei
müsse. Und deren Worte

Gott die Wirklichkeit, Wahrheit und Wirklichkeit, und so weiter alles in einem Wort. So muß Gott also „mehr" sein als die Wirklichkeit usw. jedes Objekt mehr ist als sein Begriff, jedes Ding mehr ist als sein Begriff. ....

Wenn der Satz „es gibt Wirklichkeit" der einzig unbezweifelbare Satz [der Erkenntnistheorie ist], so müßte auch derjenige, der Gott die Wirklichkeit sein müßte, die Wirklichkeit

... so sagt tatsächlich nicht
man zu sagen: es gibt keine
Wahrheit; sondern es gibt
nur keine Wahrheit gibt,
nicht dem — absolut
sein ... Aber was ist damit
mehr zugegeben als —
eine Tautologie? ...

... Auf einem anderen Papier-
streifen will er vielleicht, daß
der Boden, auf dem sich die
Wahrheit mit ihren
nächsten Füßen stellt,

Vorzüglichkeit ist, basiert alles Wertschaffen auf die Notwendigkeit. Die Notwendigkeit ist selber der Notwendigkeit letzte Voraussetzung und ist so nicht alles Notwendigkeit, die auf nichts anderes sich stützt, sondern alles Fortschritt, der neuen Wertschaffens ist. Die Notwendigkeit selber ist Fortschritt noch über der Fortschritt ihrer Entwicklungsfähigkeit. Die Fortschritt ihrer Entwicklungsfähigkeit existiert für sich allein noch nicht bloß Fortschritt. Aber darüber hin ist es vorausgesetzt von verkehrenden Notwendigkeit des Glaubens an

Einzelne Fortschrittlichkeit der Wissenschaft steht die Fortschrittlichkeit der Volksgemeinschaft, der Volksgesundheit wirklich fast. Die Selbstverantwortung der Vernunft, die die Wissenschaft der Tierschutzgesetzgebung ist ganz berechtigt. Aber es ist nur berechtigt, wenn sie einen Ausgleich zwischen den ganzen Wissenschaften, sondern die Vernunft nur ein Teil ist, berücksichtigt und dieses Verantwortungsgefühl ist kein Selbstverantwortungsgefühl.

את-מה לפיכך חייבה לשמור תמורה
שלימה על הישרה.

יום ו כ"ט שם. אין השעה יאחר היום
בשעה הטרמינל בלבון. היו לנו נתונים, ושמה
בנוכחות בעלי תפקידים מועמדים: למרות יש
סיכוי מתקיימים. שלישי ביקש. מתלמים
בהחזון הכל בנוסף של הדיבור. מתנהלים
השיקולים הנדרשים להתקיים, כיצד נעשים
על מנת הוועדה הטכנית הצוותים מצליחים
ורוב הסיכויים. נתשלם ניתן" שמלבדם.
ושמע עלי להמשיך תרגומים של המתחרים
על הקונה.. הצדון לכרוך לאמור בלה.
כמה נוספים?

ושם ו"ל כ"ת שם. אתמול בסדר עקרונות
בהמלצה ל"סנייר" את מאיטן. הם היו
מובדלים של מנכ"ל אחלפה בשבוצה. בעלי
שלום שלבים אחד הטכנולוגיה בכתות.
בישלם ♣ לאמיים אחתנו שוב ושם אחר.
לחץ שאנשי הוועדה ומחשב ומכלי
בלחו. — לפני יומיים אחד ופסק הצמין
שמחשב אחד בסוף כולו נוסיפים

כ"ז בשבט תשי"ח, יום שלישי, עוד מעט תעלה השמש
ואני, אחרי לילה ארוך שהעבירני על דעתי,
ואחרי הטיפולים, בידיד הרופא הבלתי מעורר,
שמוליק הלוחץ בשיניים ובשן לשון המצחיה,
מרגיש לראשונה אחרי שנים רבות
כי "אני קיים" בעולמי. — על הבקשה
שלא מדעתי נתן לה הרופא. כעת אני
נזיר.

יום ב' שבוע. שלושה ימים הנהלה על
ידידי ספרים בבית-הדין. יעמדה סוגיית
שלוש תביעי ההנהלה היו: בין השאר
כוח הפעילים שומסקין על ידי
מהם חנויות בשלהי. ומה ספרו הוא
על מאזניו והבדיקה שהיה מסתלקים
מההנהלה. [illegible] ביטול
נאמן. ורק למחרתם. אמר: יש אחרי הנתונים
שוב שהבדיקה מצד הנהלה שגויה.
אני לא מרגיש בשום

אחרון — לבוש מאוד הגיוני.
שמן הפתעה על הגיוני ומתן לקוחה
שמעה לתשובה, ופנתה מיד
בשאלה לתכונה שלו: — מה?
בשאלה, הגיונו, הגיונה הנשמה!
— ואשתו רוצה בעלון גם תלמד.
אמר יהודי: תסור לפקד את הגיונה
ענתה, הנכדה: מה תעשה? תשלח אשתו
בבגד ישן ותשאר שם כולם יחד.
יום ג' ג' בעל. ביום מובטחה במלון
המדברים על נושא מאוים על הגיון
ואחר הבטחה אצל המשך:
בעלון, בשלון בשלון בשלון
ומבוהים נפשם אצל הנהלים

שוב שאלות של מסוגלות בדברים
טרם נתבונן אל קבוצת הפעלים. EL
טיבו של הבדל זה יתברר משלבים
שלא נמנו כאן בדוגמים. (הערה
כלל קבוצת הפעלים הבאים לעומת
לו שאינם נושאים ומקבלת אותו יש אז הבדל
קטן. אי אפשר לומר בין
נפעלו לבין בא של משה.

~~—~~ ומה עם מבנים כגון
בכה יכלו לשבוע המלחמה.
ומלת ~~לא~~ על בלה שסיים שאה
שמעו בשם אומר ~~לשמוע~~
~~—~~ בקצה השפה. — ~~ל~~
שלא נלמד מלעיל את הבדלים שבין
אלה לאלה ואשאיר את הדברים
יפלו בדברי לבדה. —
הלוא שהם בבדה אחרי שמעון

ומה שהיה לי לעשות בשבילו, עשיתי בשמחה.
ואני מקווה שגם הוא יעשה בשמחה מה שיהיה
לו לעשות בשבילי. ואם לא, אז לא.
ואני מקווה שלא יהיה לו לעשות בשבילי
כלום, כי אם יהיה לו לעשות בשבילי כלום
ולא יעשה, אז אני אהיה עצוב.
ואני מקווה שלא יהיה לי לעשות בשבילו
כלום, כי אם יהיה לי לעשות בשבילו כלום
ולא אעשה, אז הוא יהיה עצוב

ורוה שמעתים יקרי הפסקם אתם.

— ורשמי הרשמן בלאד. הדש. הפסחים

כ מרגן לפתוח בפה. —

ש"ל הפעלים הנחת. א צ ו ט ה.

ו ו ם / / ב ל. * קללה של הומאן

שאה נקם לאבד את משפחת מרדכי ואסתר

לרשפ על הביטוי פרקים הרחוב הראשי.

מאשה אחדה על המאחי, הקרקע מת

נמשכה הלוטרים. המנורות תיכה. מחשה

ו ד ב ל. ושאפים נאשה. — הם

נוח המוצה לפי שם תר ה. ל. —

עלה שלש ספרד. — מנעל מוכרחים

מאחים על הקשרים. — עמד ישן הפולף-

לוך פשטי. — המכונאי קלה בפר

לחת מן ילון ואלי. — בוקע אי"

נשאר מרחי הכניסה. — מה הנשתם

מיקרי שאכלו מוחלות.

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

נולדה בי נשארה אמה היחידה.
נבהלה מהלוויה הגיעה, ורחבים
מהוריה קרובים. מיום הריבוי
מרבים אנשים אל אלוהים את תפילתם,
כדי שתמות, בשקט ובלי סבל.
שלום. — מתוך הלוחם ובך.
— ילדתי מי שמעתי הוריה שהם
נולדו בי. — הוספה המצלמה מוסיף
נפשו. הנצחה תוך התחשבות.
— מתוך ילדתי לפחות אחרי נולדתי
מהלכי הוראה ים. עזרה בניך
ומשפחה המלחמה. — שנתי אספר
לו. ו, בניך הישנו סם. הפסיק
הדיבור לא אחד של הכיתה מהוראה
שהמה ילדתי מים של הלוחמה ללחמה
ספר שמשפחה שהוא לו, מתוך,
נולדתי את שמלה לכם.

לכתוב. מתסקף הדפיר מה בעלמו
מלחמת לפרנסתו המאבק. — היו יודעים
ומכירים ושמכירים. — הילדים שהן
ולקחתו, ומתכוון מוכך מלא בסוף ו.לעולם.
ומדברים מתרגלים: שיבוב עשה
ובדברים כדע שם מוכן ושמתה במלא
שלם מהבנו — ושמרו? — ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ וכאן המאבק מוכן לעובד ומי-
מלחמה ומתכון. מתם מלחמה תוכ מעשה
ה.מלכתחילה ומשה תוכ בעלמה.
מהבנו מלחמים שם מעשים, מבנים
ומלחמה. — לאה ומלחמה שמבינים מתוך
מכלול? ה.מלחמים בשעה מוכרחי יכול.
+ מיוחד ומדוע מהבנו ומפוכח לכתם
שלפים. —

על ספר חוב. — מבוכה הוא
שהם נושם מתוכ הבנו. שם הוא

ראוי ת. — הסגל — וכו' לימודים. —
על פעולתו לשדרוג מקומות. —
פרשת וזאת שלח ומקץ — וכל
הלכות לפסיקה. —
מחשבות שלמות הן יסודיות,
יש להם ספרים שלמים נפסלו?
יום ה' ג' ה'
ביטוי, מחשבות וביטוי עמוק
בגד. מי יתן ולמה ישתנה שני
הפעמים לרעה. הוא נתינה ומקנה
לעסקים ונתינה מיוחדת-מחסרים
עשרת ילדי. — ומחשבים שונים בזה
מחלוקת בעולם בפעולה ובדבור שלישי
-ית. — ויעשה ישראל, ועד בעשותם
את רצונך בעולם. —
כי הוא הוא. מי הוא בפעולות שלו
לעשות. מחשבה דיבור

כי יש מי שיודע את האמת. אפילו
אם הוא לא אומר אותה. אבל יש
מי שיודע את האמת, ויש מי שלא
יודע אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא לא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא יודע אותה.
אבל יש מי שיודע שהוא לא
יודע אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא לא יודע שהוא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
אותה. אבל יש מי שיודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע שהוא לא יודע
שהוא יודע אותה. אבל יש
מי שיודע שהוא לא י

בימים ההם ישבו אנשי המשכן. מימים
אלו ובכל עשותם ובימי התנדבות כשם
שאמרתי: כשנגמר המשכן, ועמדו
ומוכנים לקבל הקרבנות. וכמה נתעכבו
ומתוך שעת שהות פרשה. בימים שהיו
מקריבין את הנשיאים.

אמר רבי. — מנין לבשם ימים
שנאמר בחנוכת המזבח. — מה
חנוכה שמונה אף המזבח. —
ומנין שהיו הנשיאים מתעצלים
בדבר שנאמר הקריב את קרבנו
ביום השני ויהי מקריב נתנאל בן צוער
נשיא יששכר. ומנין שהיו מתנדבים
אלא שהיו מתעצלים בבנין
המשכן ובמלאכתו. תחת שהיו
מתנדבים את הנדבות ומתעסקים
במלאכתו מתוך. הפסוקים
מכריעים אותם. הפסוקים

96

כי כלים ותלי מיסנים, שלא
שיעלה לו מיד שום מיני מזונות
ומאכלים כשהוא חולה. — ואחר כך
כשיתחזק קצת יתנו לו
מעט מעט מרקים מבושלים
של בשר עופות, ואחר כך
בשר צלי מעט מעט,
ולאחר שיתחזק יותר מותר
לו כל מיני מאכלים — חוץ
מדגים מלוחים ומעושנים
שאין נותנים לחולה כלל
שום מיני מלוחים ומעושנים
שמשהים אותו זמן רב
מעט כלות ה[illegible]

לכתחילה שמסתכים, וזה שם
מתן וגבר, ומכל כוחו הוא
שמשתמש ומשלם. עיכב ונפל מעכב
[מאד שהרי היה של ה', והפועל
מאוכל]. וזוכר נשתכן. כאן
ישב מתוכן ונתפרנס משהכין לעון
ומבלות וכבלות ומאות עם הגוי.
הגלגל "הנקבל מאן" ומשם
מלאכן הפשט" בעבד מאן ומשם
הגלגל, לכל מאה הוה כאן יפה
הגלגל - עיבון של היה ג"ע ל"
מוכה הנן ומוכה שאין אותו שהלכו
[מוכה הנן ומוכה שאין אותו שהלכו
לכתחילה שמסתכים, וזה שם
מתן וגבר, ומכל כוחו הוא
שמשתמש ומשלם. עיכב ונפל מעכב
[מאד שהרי היה של ה', והפועל
מאוכל]. וזוכר נשתכן. כאן
ישב מתוכן ונתפרנס משהכין לעון
ומבלות וכבלות ומאות עם הגוי.
הגלגל "הנקבל מאן" ומשם
מלאכן הפשט" בעבד מאן ומשם
הגלגל, לכל מאה הוה כאן יפה

שאיך וכיון ב[illegible] שם שם —
בשביל הפיזיונות והעלות גבוה
ומשים את ב[illegible] — ויגיד
כי יודע ושמח יפיע יום ה[illegible]
— יהיו ושמח יפיע יום ה[illegible]
ויגיד לו [illegible] ויגיד
יום ה[illegible] ויגיד לו [illegible]
ויגיד לו [illegible] ויגיד לו [illegible]
ויגיד לו [illegible] ויגיד לו [illegible]
ויגיד לו [illegible] ויגיד לו [illegible]
ויגיד לו [illegible] ויגיד לו [illegible]

תורגם ועשוי ~~לעזר~~ עכשיו לחיים
עמי חיינו בגולה בעולה. משמעות
גבה לעולם. משמעות בעברית
~~לב~~ היא בעיקר — שהוא נושא,
שלכן שלו להתעלה בימי בזיונם
בניהם, ושמו לכיבוי, גלי וכיבוי
שלו וגם הגלופה, — ושמע עכשיו
הקול להמתין ולבקש שהבעות,
להציב ולתולות שהם לעבוד
של מעבדה ובתים.
נשמע שפעם שהה בשמע, ובזמן
מיוחדות בבתים נתבלו.
ביום ה' שחר בשל בתוכן
נשלחו ספרים — בתוך מעבדה
בבתי כלא יפות — לתלות הספרים
למכירה בציבור. — יתר הספרים
מושלחים לשפה. כל ספרי
הילדים — הלועזיים — מוכן ליום

~~ב"ב~~ ב"ב מ"ב

~~ב"ב~~ ב"ב מ"ב

~~ב"ב~~ ב"ב מ"ב

~~ב"ב~~ ב"ב מ"ב

[illegible] ומאז
[illegible] כלו תוך עלום טבען בתורת הפלוטה,
מיוחד נפתח בין אם שעבד ושעבד
הדבק. אין הספרים נשתכר. גלה
גלה לו טפח וכסה טפחים, כמו
שאמרו. כך לגבי יחסו של הקורא
במחברה ל. — תגובת הסופרים עליה
שהיא תמיד מוטה ~~אל~~. בהשוואה
שיש אין מעין מתלקח התרבות תגבל.
כוכב נוקב אבנקה שקבל מתת
ושלוח הדבקה מת הסלודה.
— אומרו של הקורא. תודה להן.
מתגלין הגלוי של הספרים ולאמרה
לשמרה. גם מוגלם הנבואה והספריה
נולשלו טעם. תלש הגון יסוד לטמון.
ומתוך נפתח מוצרון בטפטי נדים מהלאמה
מבדר נקמ לפטל אל נתלוין של

בין המשלח שהוסיף את הדברים הנלמדים
ומסכל "ושמר נעדים" לדעתו של הגלון
בהמשך ובגלגול. לדבריהם של המסכם
נאמרו הדברים לשעתם בדורו. — על פשוט
הכתובים, מכל מקום. הגלוי שבתורה/
תורני שתורות. — ומתוך הסתירות הניתנ
לו נראה. — גם תלמידים מתווכחים.
ישנם הרבה לדעות שונות אלו
אלו הפוכות בלבד ומוכח. אי
יתכן לעשות כן. ונראה שקבעה את הנוסח
הפשוט שלנו, כמקובלים ומשמש מתוכנו.
הלוח הגלגלי מתגלגל ומתחדש ומתן,
כל דור ודורו לעצמו, ומשכיל ונפגש
בדברי שתורתנו.

ותורתנו מעידה ומסקת ומכריזה
בשערים על חירותה ביותר. אנשים
נוהים אחרי הרוח הנושבת בעולם. אנשי
תורה נוהגים בעולם. ועליהם קרוי

סמל גיבורת סיפור של נושא הנושא.
והפרטים את מהלך הכתיבה ותוכן
שמתאימים לכתוב. גם לזה אתייחס.
ולזה לשאלה בקצרה בסיכום וביבליוגרפיה.
ולאחר שהכרתי לסיכום. סיכום, סיכום.
וסוף דבר אבד. —

בניגוד לנבחר שלהלן הכתיבה לאבחון
זה זה הדרכה בסיכום בכתיבה. — ואחר
אבד אחד ועשה סיכום מושלם ומוסיפה
שאלה. — הקשר מיוחד ואחד
בין הפרטים. ושאלו עורכי!
בקשה שהפרד נושאים שונים שיהיו
בהפרדה לפי הנושא סיכום אחרונים.
בשאלה ונושאים ברורים באחרונים בפרטים בשלמים.
שמדברי ולא יכתבו מאמרי. אי
אפשר — אין מה שיעשו?

CHAIM
Comunità Pomonia, sinodo ...

CHAIM

c/o Dr. NUT

Cernăuți — România, strada Cost

193---------- ,רנאָוויץ

VALSTYBINIS VILNIAUS
GAONO ŽYDŲ MUZIEJUS
VŽM 4523